

ב"ל (נצרת) 19592-02-12 - מגי ספיר נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 19592-02-12 - מגי ספיר נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 19592-02-12

מגי ספיר

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בנצרת

[12.02.2013]

השופטת עידית איצקוביץ

החלטה

1. בבית הדין נתקבלה חוות דעתו של ד"ר אליהו סלטי שמונה כמומחה מטעם בית הדין.
2. חוות הדעת הועברה לצדדים והם היו רשאים להגיש בקשה להפניית שאלות הבהרה למומחה בקשר לחוות דעתו, אם ברצונם לעשות כן.
3. בבית הדין נתקבלה בקשה מטעם ב"כ התובעת להפנות למומחה שאלות. מטעם ב"כ הנתבע לא הוגשה כל התייחסות לבקשה.
4. לאחר עיון בבקשה ובשאלות ההבהרה, הוחלט להיעתר לבקשה בחלקה הקטן ולהפנות לכב' המומחה שאלת ההבהרה אחת.
5. לפיכך מתבקש כב' המומחה לענות על שאלת ההבהרה הבאה:
חרף קביעתך שבחוות דעתך, האם לדעתך תנאי עבודתה של התובעת החמירו את המחלה ממנה היא סובלת? אם כן - האם ניתן לכמת את ההחמרה באחוזים?
6. לא מצאתי מקום להתיר את יתר השאלות שהפנייתן נתבקשה.
באשר לשאלות מספר 1, 3 ו- 10, המומחה התייחס בחוות דעתו לממצאי בדיקות ההדמיה שנערכו בעניינה של התובעת ובכללן לבדיקת ה-MRI, תוך שהבהיר כי "מכל אלה נראה כי עיקר הפתולוגיה בקרסול וכף רגל ימין היא סינוסיטיס קשה עם נוזל נלווה ללא פגיעה ברצועות, גידים, שרירים או רקמת הסחוס של מפרק הקרסול".
באשר לשאלה מספר 2, השאלה קיבלה מענה בחוות הדעת שבה צוין כי "התובעת אובחנה כסובלת מסינוסיטיס (דלקת של מעטפת מפרק הקרסול)".

באשר לשאלות מס' 4, 5, 6, 12, 13 ו- 16 - השאלות אינן במקומן, שכן תיאור תנאי עבודת התובעת הובא בהחלטת בית הדין, וברור כי עליהן הסתמך המומחה.

מכל מקום, המומחה התייחס לנושא הקשר הסיבתי -

"מדובר בתהליך תחלואי רגיל שפגע ברגלה הימנית בלבד. מצבה הרפואי אינו תוצאה של מיקרוטראומה ומחלתה אינה נגרמת כתוצאה מחבלות זעירות ומצטברות כהגדרת המיקרוטראומה. לא נצפו שינויים ניווניים של הסחוס המפרקי וכל מחלתה מצטמצמת לרקמה הרכה של מעטפת הקרסול מימין. אופי עבודתה אינו הגורם למחלתה ומאחר ומדובר בתהליך תחלואי רגיל הרי שמחלתה הייתה נגרמת בכל מקרה גם בהתנהלות יומיומית רגילה וללא כל קשר לאופי העבודה כמתואר בכתב ההחלטה. בעבודתה של התובעת נדרשה עמידה/הליכה על שתי רגליה. העובדה כי במחלתה נפגע רק קרסול ימין מחזקת את הקביעה כי מדובר בתהליך תחלואי רגיל ולא במיקרוטראומה (ההדגשה אינה במקור, ע.א.)."

באשר לשאלה מספר 7, השאלה אינה במקומה שכן בפני המומחה עמד תיקה הרפואי של התובעת וברור כי עליו הסתמך המומחה (ראה רישא לסעיף א' לחוות הדעת).

באשר לשאלות מספר 8 ו- 14 השאלות קיבלו מענה ברור בחוות הדעת שבה המומחה התייחס כאמור לנושא הקשר הסיבתי וכן הסביר כי "מדובר בתהליך תחלואי רגיל ללא מרכיב של פגיעות זעירות ולפיכך אין השפעה של אופי העבודה על הופעת המחלה".

באשר לשאלות מספר 15 ו- 17, אין להפנות למומחה שאלות הבאות לבחון את מידת מומחיותו של הרופא או מקורותיו המדעיים למסקנתו. ניתן להפנות את המומחה למאמר ו/או למקור מדעי מסויים שתומך בדעתו של ב"כ התובע, ולשאול את המומחה לגבי דעתו בהקשר לכך.

7. כב' המומחה מתבקש להשיב על שאלת ההבהרה מוקדם ככל שניתן, ובמידת האפשר תוך 21 יום מקבלת החלטה זאת.

8. יש להעביר למומחה החלטה זאת, וכן להעביר אליו כל החומר ששימש בסיס לחוות הדעת.

שכרו של המומחה ישולם ע"י ביה"ד כמקובל.

9. לאחר קבלת התשובה לשאלת ההבהרה, היא תועבר לצדדים, והם יקבלו ארכה בת 15 יום להשלים סיכומיהם, שאם לא כן יחשבו כמסכימים למסקנה העולה מחוות הדעת ולמתן פסק דין בהתאם.

10. להמשך טיפולה של המזכירות.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ג, (12 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.